

مكتبة
الملك
عبد
الملك
عبد
الملك

①

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the upper right quadrant of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the center of the page.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چون خواهی در مهات بکلام الله مشورت کنی اول طهارت سازی و مسح در دست بردستی گیری در جای پاک نشینی و روی سبوی قبله سازی با اعتقاد در سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار در دو صحیفه رسول علیه السلام

و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَىكَ وَتَفَاكَّرْتُ فِي مَلَأَتِكَ فَأَمْرِي بِمَا هُوَ أَمَلْتُوْمٌ مِنْ سِرِّكَ أَمَلْتُوْمٌ فِي عَيْدِكَ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَنِعْمَ كَرِيمٌ

در دل دارد پیش خاطر آرد و دو صحیفه کتبا بدست دروی بشمرد و خط از ورق مقوم شمارد و هر حرف که بر آید بر آن عمل کند تا که ناپدید گردد

رسول علیه السلام و جمله اولیا چنین عمل کرده اند و الله اعلم بالصواب
اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَاحْسِبُهُمْ
عَلَيْهِمْ ذُلٌّ اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَاحْسِبُهُمْ

(۲)

کرامت آید بستان اندر کتب
ابتدای کار شد حسیر و صواب

این آید بغایت ای دل افروز
نکو کرد در آن کار حسیر و در

نیکه سال دوست عهد است اولاد
نکو آمد به حاجت مستنج کردن

لطیف آمد به حاجت بخت کرد
حوائج سخت در دست سار افروز

آید او نفعال بر آنکه این عالم آدم صفت است
هر کار که خواست بکن که سره در کار بگوید

و هر نوع دوست روشن شود امام محمد بن رازی رحمه الله علیه بگوید بخدا
فان دشمنان مقهور شوند و دوست دشمن یار و حاجت آید سال و ماه

سارک باشد انشاء الله تعالی اگر **بسیار** است و ناله سراط

وَدَا عَجَبًا لِي وَاللَّهِ وَبِشْرٍ جَدِيدًا

بغایت ای برادر بی برآمد
بنال عسر دشمن بی بر آمد

چه صاحب دلتی ای صاحب نعال
که چون غم زدی تو بی بر آمد

ز حرفی حدیسی با دارم
که این قولم بغایت باور آمد

الا ای آنکه بی در نعال و در
تراخت سعادت باور آمد

آید او نفعال این نعال شیب منجاست
تقول بملای سارت خواهر سید

زبان سارت دلت خردم شود و امام محمد بن رازی و مستنج حسیر

توسعه و تمدن و آبادی و اینها بسیار دولت ماک است و مباحث و بحث کرد

در این حال هر شئی که کردی سعی مانی و دست در هر کار که بزنی نیکو برود و مانی اگر

بیت **بِتَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اَمَمٍ مِنْ**

قَبْلِكَ ایستاد

نوامی تو به کن که موش مبارک

که بر کردی که نبود استوار

میاد بر وجود خویش جوار

بغیر از تو به در دل هیچ بار

عذر کن باز برای تو به کن بگمهای درین بند که حق تعالی تو به کن کارها را دوست دارد

از آن که رتبه استغفار باید کرد اگر است آیات **تَبٰیءُ سُبْحٰنَکَ**

حَضْرٌ وَاَمْسٌ سُبْحٰنَکَ اِنَّا چو است آمد بغایت ای جواد

شود و کات همه روشن سوا

سخن کوتا دکن الله که

سعادت از گشت و بخت با

نیت که کردی با بقیان منشران خصوصاً عبد الله محمود و عباس و امام محمد

یقین خود را تو بر خرد در پای
تو با پیش وقت طرد گام
صوت رازم سپار پای
آنچه اند فال میان نگاه باش
که لول فال نویست و آخر فال خوبست در هر کاری که دست زنی مراد پای و
این بر دیگران نمی ماند ز بنام شک نیاری زیرا که امام جعفر میفرماید که صدق این
فال از دنیا بود تا آنکه مقصود او بر آید انشا را الله تعالی است تمام شد

تتمت